

Volta

...тепер коли смерка...

Рожевощокій Сонце-Королю, державна монето дня,
ти торкаєшся мене, і моя шкіра стає рогівкою,
мій хребет перетворюється на зоровий нерв, і моє тіло тремтить
бо майже засліплене басейном золота, який ти розливаєш
над цим морем і містом, від якого я сліпну.
Тут колись стояли ряди – і ще я знаю що вони стоять –
будинків і вулиць, які належали іншому містові
не цьому, яке ти цілковито перемінив.

Ми прогулюємося вздовж берега. Нічні
рибальські човни готові вирушати
торохкотять мотори, парафінові лампи на носах кораблів,
і ціле місто вивалило на прогулянку,
закохані, що тримаються за руки, набундючені молодики,
матері й батьки, діти, що поїдають морозиво,
старики, що визирають з-за кав'ярняних столів, виставлених на хідники,
і, сутеніючі пагорби наближаються, як ласкаві звірята.

Ніжне вечірнє світло розлилося по пагорбах і затоці,
твоя рука ніби випадково й потайки торкається мене,
дотиком цієї молодички, котра йде поруч зі мною
своїми широкими бедрами, вона дріботить, похитуючись у ході,
закинувши назад темне волосся, її тонка шия і гострі плечі
з слідами літньої засмаги. А її оливкові очі посміхаються.
Я п'ю тебе, блискуче світло, як вино, як музику,
так, як її предки пили тебе тисячі років.

Місто порожнин, а її ім'я Eleftheria,
і хоча твої шрами в її очах - це лише сірі плями,
ну що ж, у цю пору, коли світло і його мерехтливі тони
відбиваються на її лиці, як оповідь чи пісня,
бо це її родинне право ходити цією пристанню,
бути інструментом і охоронцем твого світла
зберігати його в криницях своїх глибоких зіниць
а також боротися із нестримним бажанням ходити притацьовуючи

Присмна ніч, тисячолітнє світло,
тонкоголосий співак, улюблений як ця жінка,
і як мені не обожнювати твоєї ласки
цього міста і цих людей, форми,
з якої походить усе, чого вона торкається ув'сьому світі?
Якщо ж не громадянином, то я стану твоїм рабом.

І спраглий пити тебе всю, наповнюючи
кожну пору шкіри твоєю променистістю її свободи.

Richard Berengarten
Ричард Беренґартен

Translated by Vasyl Makhno
Переклав Василь Махно

---

interLitQ.org